

Den store og endelige udskillelse

David Wilkerson November 14, 2016

Vi elsker at citere Jesu ord om den sejr, han har lovet sin menighed: "Dødsrigets porte skal ikke få magt over den" (*Matt 16, 18*). Paulus siger, at Kristus elsker sin menighed, og at den vil fremstå, helliget og lutret ved hans ord, for ham i de sidste dage; en lydefri brud, uden plet af nogen slags (se *Ef. 5, 25-27*). Det vil sige, at Jesus Kristi menighed vil være et herlig, sejrende legeme bestående af troende. Og vi kan holde fast i det løfte, idet det kommer fra Herren selv.

Men fjenden er kommet for at ødelægge denne herlige sidste-dages menighed. Paulus advarer om, at Guds folk vil opleve et frafald fra Jesu sande lære; i stedet vil de vende sig til et evangelium fyldt med begær og griskhed: "For der vil komme en tid, da folk ikke vil finde sig i den sunde lære, men skaffe sig lærere i massevis efter deres eget hoved, fordi det kildrer deres ører. De vil vende det døve øre til sandheden og slå sig på myter" (*2. Tim. 4, 3-4*).

Så hvilket budskab skal vi forkynde disse sidste dage? Paulus siger det tydeligt i disse vers: "Et budskab med en sund lære." Det indebærer budskabet om korset, om Herrens genkomst, om hellighed, lidelse, selvfornægtelse og forsagelse af synd – alt sammen noget, som Paulus siger, mange vil forsømme at gøre på den tid. Han fortæller os oven i købet, hvordan vi skal sikre denne lære: "Prædik ordet, stå frem i tide og utide, overbevis, irettesæt, forman, tålmodigt og med stadig undervisning!" (*4,2*).

Hvorfor følte Paulus sig nødsaget til at komme med en så højtidelig udtalelse? Det var fordi tragedien allerede var kommet over menigheden i de sidste dage, i de menigheder, som Paulus taler til her. Disse forsamlinger havde nægtet at irettesætte og formane, som det sunde evangelium siger, vi skal. I stedet havde de overgivet sig til grådighed og de fornøjelser verden har at byde på. De havde udviklet ører, som skulle 'kildres' med et materialistisk evangelium og sødmefyldt tale. Derfor opstod der et behov blandt dem for en ny slags prædikanter, som ville kildre deres ører med et omkostningsfrit, kors-løst evangelium uden formaning.

Peter skriver, ligesom Paulus, om de som flokkes for at høre en beroligende forkyndelse fra falske lærere, som kommer med et evangelium, som appellerer til kødet. "For først og fremmest skal I vide, at der i de sidste dage vil komme spottere, som følger deres egne lyster, og som hånligt siger: »Hvad bliver der af løftet om hans komme? Siden vore fædre døde, er alting jo blevet ved at være, som det var fra skabelsens begyndelse" (*2. Peter 3, 3-4*).

Hvem er disse spottere, som vil sige sådan? Det er ikke verdslige mennesker, heller ikke ateister eller agnostikere. Det er ikke Hollywood eller de fordrukne, eller misbrugerne. Det er ikke jøderne eller muslimerne. Ingen af disse er optaget af sådanne spørgsmål, fordi Kristi genkomst giver ingen mening for dem.

Nej, Peter taler til de mange såkaldte Kristi efterfølgere, som har afvist den sunde lære, og har favnet et evangelium af begærlighed. Den eneste måde hvorpå sådanne mennesker kan overgive sig til et kødeligt evangelium er, at glemme alt om, at Jesus kommer igen. Det er deres eneste mulighed for at befri sig af den skyld, der er en følge af deres tankegang og livsstil. Det er netop om disse, at Peter siger, "Sandhedens vej vil komme i vanry på grund af dem" (*2, 2*).

Tænk på menighedens tilstand i dag, med al den verdslige indflydelse og verdslige underholdning, den letsind og frivolitet, dens fokus på penge og succes. Og tænk over fraværet over gudfrygtig sorg over synd, manglen på

selvfornægtelse og overgivelse til Kristus. Det er tydeligt, at menigheden i dag har mistet sin autoritet og er blevet drænet for åndelig kraft for længe siden.

Kristus kommer ikke efter en menighed, som er blevet til en røvehule. Han kommer ikke efter en menighed, som er ledet af en bestyrelse i stedet for Helligånden. Den menighed han kommer efter, har afvist al tåbelighed og ethvert falsk evangelium. Det er en menighed hvor talerstolen indtages af frygtløse profeter og vægttere, som forkynder som Guds orakler og ikke kommer med 'lånte' budskaber. Og talerstolen indtages af lutrede hellige, som kyr denne verden, og som ikke har givet plads til den i deres hjerter.

Hvad er Guds svar på denne lære om begærlighed?

Hvordan vil Herren få en sejrende, mægtig menighed ud af disse tilstande; en menighed, som er forberedt på hans komme, og som længes efter det? Guds Ånd vil oprejse nogle åndelige nazaræere, mænd og kvinder som har Helligåndens kraft, et udskilt folk, som har afvist denne verden og alt hvad den indeholder.

Hvad er en nazaræer? Det var nogen i Israel, som fra fødslen skulle leve udskilt fra verden. Nazaræerne drak ikke vin, som symboliserede verdens begær og lyst. De måtte ikke komme i kontakt med døde dyr eller mennesker, som repræsenterede åndelig død. Og de klippede ikke deres hår som et tegn på det udskilte liv, de levede. Nazaræerne levede i verden, men var ikke af verden idet de var sat til side for Herren, så de kunne anvendes til hans formål.

Profeten Samuel var nazaræer. Det var Johannes Døberen også. Han var en mand, fyldt af Helligånden, som levede helt til tjeneste for Gud. Samson, som levede på dommertiden, var også kaldet til at være nazaræer. Verden omkring dem kunne se, at disse mænd var anderledes. De sagde, "Denne kraftfulde mand taler ikke som vi taler. Han lever ikke som vi gør. Han er sat til side for Gud."

Rundt om i verden har Gud stadig en lille rest af åndelige nazaræere på talerstolene og på kirkebænkene. Herren har et helt legeme af prædikanter, lærere, evangelister og lægmænd, som ikke er berørt af denne tidsalders begær og ambitioner. Disse udskilte Guds mænd og kvinder, er drevet af Ånden og forkynder et opflammet evangelium, som er helt og sundt; og som vidner om Helligåndens forvandlende kraft.

Da Jesus samlede den første menighed i Jerusalem efter opstandelsen, bad han dem ikke om, at lave en spørgeskemaundersøgelse blandt syndere, for at finde ud af hvilken menighed, der ville være mest tiltrækkende for dem. Han bad dem aldrig forkynde, så der ikke var nogen, der blev fornærmet eller følte sig stødt. I stedet gav han sine efterfølgere en enkel befaling: "Vent på udgydelsen af min Ånd."

På pinsen kom der et budskab, som bragte tusinder ned på knæ: "Ham fik I udleveret efter Guds fastlagte bestemmelse og forudviden, og ved lovbryderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham" (Ap. G. 2, 23-24). Hvad var reaktionen på det blandt de tilstedeværende?

"Da de hørte det, stak det dem i hjertet, og de spurgte Peter og de andre apostle: »Hvad skal vi gøre, brødre?" (2, 37). Svaret fra Peter og de andre var klart og tydeligt: "Omvend jer!"

Min ven, uden Helligåndens tilstedeværelse og kraft over os – har vi absolut intet at komme med. Vi spilder bare vores tid. Han må være den kraft, som bevæger os, og rører den syndige verdens hjerter.

Satans plan var at berøve Samson netop denne kraft ved brug af Dalila. Hendes navn betyder, "at løsne op, være tilbagelænet, være mindre intens." Samson havde været stærk og udskilt til Gud fra begyndelsen af, da han var dommer i Israel. Men i en periode på tyve år står der intet om, at Ånden bevæger Samson. Der var ikke nogen bedrifter, inden store sejre over Israels fjender. Hvorfor? Han blev træt af at leve et udskilt liv, og tænkte, "Jeg har været for stærk og intens, har levet for strengt et liv. Hvad er der i vejen med at slappe lidt af en gang imellem? Hvorfor kan jeg ikke få del i verdens fornøjelse og nydelse?" Så han drog ned til Sorekdalen, som var filistrenes territorium, hvor han fandt den prostituerede Dalila, og tilbragte en nat sammen med hende.

Næste morgen fandt Samson ud af, at han ikke havde mistet kraften, på trods af hans usømmelige handling. Han havde ikke mistet håret og Ånden havde heller ikke forladt ham. Så han må have tænkt, "Jeg kan dyrke forbudte fornøjelser og bevare min salvelse." Han begyndte at finde behag det lette liv. Ikke flere bekymringer om Israels sikkerhed og velfærd for enker og forældreløse. I stedet erklærede Samson, "Jeg har gjort mit. Nu skal jeg nyde

livet lidt."

Den samme løgn bedrager Jesu efterfølgere i dag. De siger til sig selv, "Årh, en smule porno på internettet skader ikke. Og alle disse lumre film ødelægger ikke mit åndelige liv. Lidt druk i ny og næ har ingen indflydelse på mig." Men som Samson tog let på sin udskillelse, arbejdede fjenden i det skjulte. Filistrene sagde til Dalila, "Lok ham. Find ud af hvad hemmeligheden bag hans styrke er. Brug din charme på ham, så vil vi binde ham og tage ham til fange."

Samsons tragedie var ikke hans hor med Dalila, selvom det var nok til at diskvalificere ham i Guds tjeneste. Nej, Samsons tragedie var, at han ikke længere værdsatte Helligåndens arbejde i hans liv. Herrens tilstedeværelse var ikke længere det vigtigste for ham. Denne engang så mægtige mand tog nu Herrens kraft og velsignelse fuldstændig for givet.

Selvfølgelig vågnede Samson op en morgen i Dalilas skød og fandt ud af, at hans hår var blevet klippet af. Han sagde til sig selv, "Intet problem. Jeg er sluppet væk fra dem før." Men denne gang havde filistrene fået overtaget, og Samson fandt ud af, at han var svag som en kylling. Han havde ikke opdaget, at Herrens Ånd havde forladt ham. Og det mest tragiske var, at Guds folk gik tilbage til filistrenes undertrykkelse.

Tusinder af kristne sidder i dag i døde menigheder, uden at opdage, at Guds Ånd har forladt dem.

Dalilas ånd har haft succes med at få mange menigheder til at falde i søvn i hendes skød. I mens er deres åndelige liv og styrke forsvundet fra dem. Jeg spørger dig, vil Kristi menighed ende i hænderne på deres fjende, bundet og fanget af djævelen? Vil menigheden ende som et opblæst, ligeglad legeme af såkaldte troende, som ikke beder?

Nej aldrig! Tak Gud, at vores Udfrier ikke kun er et menneske som Samson. Og Dalilas ånd kan ikke hamle op med Jesus Kristus den Levende Guds Søn. Hun kommer til at falde ned på sine knæ foran ham. Faktisk gør Kristus op med Dalilas ånd i sin menighed lige nu. Han har instrueret Helligånden:

"Knus Dalilas ånd, og jag alle dem, som er blevet forført af den bort– alle prædikanter, alle lægfolk som kaldes ved mit navn. Overbevis dem, bejl til dem og fortæl dem, at jeg ønsker, at give dem en chance mere for at se min herlighed, ligesom jeg gjorde for Samson. Fortæl dem, at dette hus, hvor det kun handler om at føle sig godt tilpas – et forførelsens hus, som har ødelagt så mange, vil blive rystet i sin grundvold. Taget vil styrte ned og det hele vil brase sammen."

Men vi får også håb. Gud fortalte profeten Haggaj, at han lover, at fylde sin sidste-dages-menighed med sin herlighed. "Dette siger Hærskarers Herre: Det varer kun kort tid, så vil jeg få himlen og jorden til at skælve, havet og det tørre land. Jeg vil få alle folkene til at skælve, så de kommer med deres skatte; jeg fylder dette hus med herlighed, siger Hærskarers Herre" (*Haggaj 2, 6-7*).

Sagt på anden vis, Kristus er ønsket af alle nationer, og han kommer igen. Men først vil der blive en stor rystelse. Alt hvad der kan rystes, vil blive rystet, siger Jesus. Det betyder, der vil blive en stor udskillelse, og alt hvad der ikke kan rystes vil bestå. Hvad er det, der vil bestå?

Det vil blive et folk, som løber tilbage til Kristi arme – en brændende menighed, som befinder sig så knæ, en angerfuld menighed, som er helt vågen og ser efter hans komme. Det vil blive en menighed, som har vendt sig bort fra al flirten med synd; som er udskilt til Herren; med rene hænder og et rent hjerte. I sådan en menighed er Helligånden fri til at arbejde på mægtig vis. Intet hindrer hans salvelse og virke, og Guds herlighed bliver tydelig for alle.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/15347/>